
Διαγωνισμός Πολιτιστικής & Πολιτισμικής Κληρονομιάς & Κλιματική Αλλαγή –
Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων

Η φορτέτζα μας

Βρισκόμαστε στα τέλη του 1670. Το Ρέθυμνο είναι μια πολυπολιτισμική πόλη, σπουδαίο εμπορικό κέντρο της Κρήτης, που συγκεντρώνει χρώματα και αρώματα απ' όλες τις γωνιές του κόσμου. Σε όποιο σημείο του παραλιακού δρόμου κι αν βρεθείς, όσο ψηλά ή χαμηλά, βλέπεις τη Φορτέτζα. Είναι το μεγάλο κάστρο, το καμάρι της πόλης και δεσπόζει σ' ένα λόφο στο βορειοδυτικό άκρο της πόλης. Εκεί μαζεύονται τα απογεύματα τα αρχοντόπουλα για να αφηγηθούν τις πρωινές εμπειρίες τους στο παζάρι με τους ξένους εμπόρους, τις περιπέτειες στην άσκηση στο σπαθί, τις γνωριμίες με νέα κορίτσια.

Όμως σ' ένα από αυτά τα αρχοντόπουλα, τον Πανώριο, τον γιο του Λέοντα και της Ασπραδενής, δεν αρέσει τίποτα από αυτά. Το μόνο που θέλει είναι να παίρνει το λαγούτο, να κάθεται σε μια πολεμίστρα και να παίζει για την αγαπημένη του Φιλαρέτη αγναντεύοντας τη θάλασσα. Μια από τις πολλές μέρες που καθόταν εκεί και τον αγκάλιαζε το αεράκι διαπίστωσε τις τρύπες στις μεγάλες πολεμίστρες που δημιουργήθηκαν από την θαλασσινή αρμύρα. «Αν δεν προσέξουμε το κάστρο μας, σίγουρα θα καταστραφεί», μονολόγησε. Δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει τη σκέψη του και παρουσιάστηκε μπροστά του σαν όραμα μια περίεργη φιγούρα. «Μην φοβάσαι», του είπε η φιγούρα. «Είμαι ο άνθρωπος από το παρελθόν. Ήρθα σε σένα γιατί βλέπω την αγάπη σου για τα μνημεία και τον πολιτισμό της πόλης και του νησιού σου. Ήρθα να σε προειδοποιήσω. Το κάστρο έχει αλλάξει πολύ. Γι' αυτό φταίει η θέση του κοντά στη θάλασσα αλλά και το νησί που αλλάζει. Έρχεται πολύς κόσμος στην Κρήτη, δεν προσέχουν όλοι, προστατέψτε το κάστρο, προστατέψτε το!»

Δεν έχασε ώρα ο Πανώριος. Δεν μπορούσε να κάνει πολλά. Έκανε ένα. Έγραψε ένα σύντομο γράμμα που άφησε σε μια τρύπα στην πολεμίστρα του. Έγραφε όλες τις ανησυχίες του για το μέλλον του κάστρου. Έλπιζε ότι ένας άνθρωπος από το μέλλον θα το έβρισκε και θα άκουγε τη φωνή του.

Μετά από 250 χρόνια ο Πανώριος δικαιώθηκε. Ένα μικρό παιδί, ένα κρητικόπουλο που αργότερα έγινε ο σπουδαιότερος αρχαιολόγος του νησιού, βρήκε το γράμμα και έκανε σκοπό της ζωής του να διασώσει το κάστρο. Κι έτσι έγινε. Χρησιμοποίησε την επιστήμη και όλες τις τεχνολογίες για να θωρακίσει το κάστρο. Ευαισθητοποίησε τους ντόπιους και με βάρδιες όλοι άρχισαν να το προστατεύουν από τους ... πολιτισμένους εισβολείς. Κατάλαβαν ότι ο κόσμος αλλάζει, το κλίμα αλλάζει, αλλά η αγάπη για το παρελθόν είναι η μόνη ελπίδα για το μέλλον.